

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2013. február 5. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T :

A csalás büntette és más bűncselekmények miatt **I.rendű vádlott ÉS TÁRSAI** ellen indított büntetőügyben a **Gyulai Törvényszék** 2012. május 17. napján kihirdetett **15.B.365/2009/230.** számú ítéletét **m e g v á l t o z t a t j a** az alábbiak szerint:

A társtettesként elkövetett csődbüntett a Btk. 290. § (1) bekezdés **d) pontja szerint is minősül.**

Az I. r. vádlott börtönének tartamát **1 (egy) év 10 (tíz) hónapra**, a II. r. vádlott börtönének tartamát **2 (kettő) évre e n y h í t i.**

Mindkét vádlott esetében a szabadságvesztés végrehajtását **5 (öt) évi próbaidőre f e l f ü g g e s z t i**, és a közügyektől eltiltás kiszabását **m e l l ő z i.**

A III. r. vádlott büntetését **210 (kettőszáztíz) napi tétel pénzbüntetésre e n y h í t i**, a pénzbüntetés egy napi tételének összegét **10.000,- (tízezer) forintban á l l a p í t j a m e g.**

Az összesen **2.100.000,- (kettőmillió-egyszázezer) forint pénzbüntetést** meg nem fizetése esetén **210 (kettőszáztíz) nap fogházra kell átváltóztatni.**

Az I. és a II. r. vádlottak **56.784.921,- (ötvenhatmillió-hétszáznyolcvannégyezer-kilencszázhuszonegy) forint kártérítést** kötelesek megfizetni egyetemlegesen.

Az első fokú eljárás során felmerült és a vádlottakat terhelő bűnügyi költség összege helyesen: az I. r. vádlott esetén **119.792,- (egyszáztizenkilencezer-hétszázkilencvenkettő) forint**, az I. és a II. r. vádlottak esetén egyetemlegesen **461.125,- (négy százhatvanegyezer-egyszázhuszonöt) forint**, az I., a II. és a III. r. vádlottak esetén egyetemlegesen **1.572.592,- (egymillió-ötszázhetvenkettőezer-ötszázkilencvenkettő) forint.**

Az állam terhén maradó összeg helyesen: **803.259,- (nyolcszázháromezer-kettőszázötvenkilenc) forint.**

Egyebekben az első fokú ítéletet **helybenhagyja**.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

INDOKOLÁS:

Az elsőfokú bíróság I. r. és II. r. vádlottakat bűnösnek mondta ki 3-3 rb. társtettesként elkövetett csalás bűntettében [1-1 rb. Btk. 318. § (1) bekezdés, (6) bekezdés a) pontja, 2-2 rb. Btk. 318. § (1) bekezdés, (5) bekezdés a) pontja], 1-1 rb. társtettesként elkövetett közokirat-hamisítás bűntettében [Btk. 274. § (1) bekezdés c) pont], 1-1 rb. társtettesként elkövetett közokirat-hamisítás bűntettének kísérletében [Btk. 274. § (1) bekezdés c) pont], 1-1 rb. társtettesként elkövetett csődbűntettben [Btk. 290. § (3) bekezdés-(1) bekezdés a), b) c) pont-(3) bekezdés], valamint 1-1 rb. társtettesként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében [Btk. 276. §].

III. r. vádlottat bűnösnek mondta ki bűnsegédként elkövetett csalás bűntettében [Btk. 318. § (1) bekezdés, (5) bekezdés a) pontja] és bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében [Btk. 276. §].

Ezért az I. r. vádlottat - halmazati büntetésül - 3 év 6 hónap börtönbüntetésre, 2 év közügyektől eltiltásra és 2 év gazdasági társaság vezető tisztségviselői foglalkozástól eltiltásra ítélte, azzal, hogy az I. r. vádlott a börtönbüntetés legalább 3/4 részének letöltése esetén feltételes szabadságra bocsátható.

A II. r. vádlottat - halmazati büntetésül - 3 év 10 hónap börtönbüntetésre, 2 év közügyektől eltiltásra és 2 év gazdasági társaság vezetői tisztségviselői foglalkozástól eltiltásra ítélte, azzal, hogy a II. r. vádlott a börtönbüntetés legalább 3/4 részének letöltése esetén feltételes szabadságra bocsátható.

Az I. és a II. r. vádlottak ellen társtettesként elkövetett számvitel rendjének megsértése vétsége [Btk. 289. § (1) bekezdés a) és b) pont] miatt indult büntetőeljárást megszüntette.

A III. r. vádlottat - halmazati büntetésül - 1 év - végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre ítélte, , azzal, hogy a III. r. vádlott a börtönbüntetés végrehajtásának elrendelésekor a börtönbüntetés legalább 3/4 részének letöltése esetén feltételes szabadságra bocsátható.

Kötelezte az I. és a II. r. vádlottakat, hogy fizessenek meg egyetemlegesen a jogerős határozat kézbesítésétől számított 15 napon belül az **1. sz.** magánfél részére 68.417.008.- forintot, valamint az ezen összeg után járó 900.000.- forint eljárási illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Békés Megyei Adóigazgatóság Illeték Főosztálya felhívására az ott közölt módon és időben az államnak. Felhívta az 1. sz. magánfelet, hogy a zár alá vételt feloldja, ha a magánfél a teljesítési határidő lejártától számított 30 napon belül nem kér végrehajtást.

Az **2. sz.** és a **3. sz.** magánfelek által előterjesztett polgári jogi igény érvényesítését egyéb törvényes útra utasította. Felhívta a **3. sz. magánfelet**, hogy a zár alá vételt feloldja, ha az ügyész, illetőleg a magánfél 60 napon belül nem igazolja, hogy az igényét érvényesítette.

A Gyulai Törvényszék bűnjelkamrájában Bj.I/19/2008. alatt bevételezett 1-151. alatti bűnjelek lefoglalását megszüntette és az 1-115., 117-118., 126-134., 136-143. alatti **1. sz. gazdasági társaság** könyvelését tartalmazó bűnjeleknek a **2. sz. gazdasági társaság**, a 116., 119-125., 144-151. szám alatti bűnjeleknek a **3. sz. gazdasági társaság** képviselője részére történő kiadását, illetve a 135. alatti bűnjelek iratoknál való kezelését rendelte el.

Kötelezte az I. r. vádlottat 119.795.- forint, a II. r. vádlottat 31.475.- forint, az I. és a II. r. vádlottakat egyetemlegesen 397.191.- forint, az I., a II., és a III. r. vádlottakat egyetemlegesen 1.624.336.- forint eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére. Megállapította, hogy az eljárás során felmerült további 773.442.- forint bűnügyi költség az állam terhén marad.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen fellebbezést jelentett be:

- az I. r. vádlott, aki nem jelölte meg fellebbezésének az irányát,
- a II. r. vádlott elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés,
- a I. r. vádlott védője felmentés,
- a II. r. vádlott védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés,
- a III. r. vádlott védője részben megalapozatlan tényállás megállapítása miatt elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.369/2012/1-II. számú átiratában a bűnösségi körülményekre és a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjának meghatározására tett észrevételei mellett az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

Az I. r. vádlott védője a fellebbezési nyilvános ülésen fellebbezését akként módosította, hogy elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását, másodlagosan az I. r. vádlott felmentését, harmadlagosan a büntetés enyhítését indítványozta. Álláspontja szerint:

- az **1. sz. gazdasági társaság** tényleges vagyoni helyzete nem került teljes körűen feltárára, mivel az igazságügyi könyvszakértők nem vizsgálták, hogy milyen aláírt szerződései, folyamatban lévő munkái voltak a cégnek és ezekből milyen követelésekkel rendelkezett,
- az I.) tényállási pont esetén a kár összege nem állapítható meg pontosan,
- II.) tényállási pont vonatkozásában sem tévedésbe ejtés, sem károkozás nem történt az I. r. vádlott részéről, mivel kizárólag technikai megoldás volt az új hitelszerződés megkötése és a sértett tisztában volt az I. és a II. r. vádlottak pénzügyi helyzetével,

- a III.) tényállási pont kapcsán az elsőfokú bíróság a megismételt eljárás során nem tett eleget a hatályon kívül helyező végzésben foglaltaknak, illetve indokolási kötelezettségét is elmulasztotta; továbbá indítványozta **1. sz.** és **2. sz.** tanúk személyes meghallgatását a tényállás teljes körű tisztázásához,
 - a IV.) tényállási ponttal összefüggésben azért nem valósult meg bűncselekmény, mert befektetői feltétel volt a székhely áthelyezés,
 - az V.) tényállási ponthoz kapcsolódóan az apport nem képezi a közhiteles nyilvántartás részét és az csak akkor vált volna annak részévé, ha az apportból emelik meg a cég jegyzett tőkéjét, azonban erre nem került sor, így legfeljebb büntetlen előkészülete valósult meg a cselekménynek,
 - a VI.) tényállási pont esetén a - 2004. december 31. napja, tehát a - fizetéseképtelenség kezdő időpontja előtti üzletkötések nem valósítanak meg elkövetési magatartást, továbbá hivatkozott **(felszámolóbiztos neve)** felszámolóbiztos tanúvallomására, miszerint az I. és a II. r. vádlottak a felszámolási eljárás során gyakorlatilag minden vagyontárggyal elszámoltak.
- A védő módosított fellebbezéséhez az I. r. vádlott is csatlakozott.

A II. r. vádlott védője a fellebbezési eljárásban fellebbezését írásban módosította. Elsődlegesen az indokolás és tényállás hiányosságából és iratellenességből eredő megalapozatlanság miatt az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság új eljárásra kötelezését, másodlagosan a II. r. vádlott részben bizonyítottság, részben bűncselekmény hiányában való felmentését, harmadlagosan a büntetés enyhítését indítványozta, amit arra alapított, hogy álláspontja szerint:

- az első fokú ítélet részben iratellenes valamint anyagi jogszabályt sért, és nem teljesültek a hatályon kívül helyező végzésben írtak a lefolytatott bizonyítási eljárás során, az indokolás és a tényállás hiányos, valamint ellentétes az iratok tartalmával,
- az I.) tényállási pont tekintetében a szerződéskötés időpontja továbbra sem állapítható meg és az ítélet nem tartalmazza, hogy a lízingdíj fizetés ellenére az I. és II. r. vádlottak megtévesztő magatartása a szerződéskötés időpontjában mire alapítható, illetve a késedelmes fizetés nem alapozza meg a szerződéskötéskor fennálló megtévesztési szándékot, illetve a fizetési készség hiányát. Iratellenes az első fokú ítélet azon ténymegállapítása, hogy 2005. június

Bf.III.411/2012/11.

28. napját követően nem fizetett a kft. lízingdíjat, hiszen az iratok között ezt követő fizetést igazoló dokumentum is fellelhető,

- a II.) tényállási pont vonatkozásában az elsőfokú bíróság továbbra sem tisztázta, hogy a megtévesztés miként valósult meg, illetve, hogy a tényleges kár megállapítható-e,

- a III.) tényállási pont esetében a II. r. vádlott nem tárgyalta és nem lépett kapcsolatba az **2. sz.** magánfél képviselőjével, e vonatkozásban az első fokú ítélet tényállása és indokolása ellentmondó, továbbá azon szakértői véleménnyel szemben, hogy kölcsönügylet jött létre, az elsőfokú bíróság ellentétes álláspontra jutott,
- a IV.) tényállásban foglaltak kapcsán, az elsőfokú bíróság nem vizsgálta, hogy a keretjogi rendelkezést kitöltő norma, a székhely alapítására vonatkozóan ír-e elő egyéb kötelezettséget, a bejelentési kötelezettség mellett,
- az V.) tényállási pont esetében az elsőfokú bíróság továbbra sem tisztázta az eszköznyilvántartásba vett munkagép kétséget kizáró azonosíthatóságát, illetve a szakértői véleményen kívül egyéb bizonyítékot nem vett figyelembe,
- a VI.) pontba foglalt tényállás kapcsán a társaság kintlévőségeit a szakértők nem vizsgálták, illetve a **4. sz.** és **5. sz. gazdasági társasággal** fenntartott gazdasági kapcsolat vonatkozásában szintén iratellenes az a tényállási megállapítás, hogy az értékesítés 1.- forintért történt.

A védő módosított fellebbezéséhez a II. r. vádlott is csatlakozott.

A III. r. vádlott meghatalmazott védője a fellebbezési nyilvános ülésen fellebbezését részletesen indokolta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, mert a tényállás nincs teljes körűen felderítve, valamint az részben hiányosan került megállapításra, továbbá a megállapított tényállás részben ellentétes az iratok tartalmával, illetve az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett. A III. r. vádlott nem nyújtott a Btk. 21. § (2) bekezdése szerinti szándékos segítséget az I. és a II. r. vádlott bűncselekményeinek elkövetéséhez, mivel azok már befejeződtek, így fogalmilag kizárt a bűnsegédi magatartás tanúsítása. A III. r. vádlott személyi körülményeire, valamint az enyhítő körülményekre figyelemmel indítványozta továbbá a büntetés enyhítését és pénzbüntetés alkalmazását.

Az iratellenesség kapcsán hivatkozott arra, hogy a lízing cég a gép eredetének és tulajdonjogának igazolását minden kétséget kizáróan bizonyítható módon nem kívánta meg, továbbá a számla és a beviteli bizonylat nem a III. r. vádlottól származik, illetve nem bizonyított az a tény, hogy faxon a III. r. vádlott küldte volna el a **(1. sz. település)-i lakásából 2. sz. településre.**

Az ítélet tábla az I. r. vádlott védője által indítványozott bizonyítást szükségtelennek tartotta.

Az első fokú ítélet III.) tényállási pontjához kapcsolódóan értékelte az elsőfokú bíróság **2. sz.** és **1. sz.** tanúk vallomásait. **2. sz.** tanú a nyomozás során és az alapeljárásban tett vallomásait a megismételt eljárásban felolvasással tette a tárgyalás anyagává, **1. sz. tanú** írásbeli vallomását, mivel tanúkénti kihallgatása külföldi tartózkodása miatt nem volt lehetséges, felolvasta, az eljárási szabályoknak megfelelően.

Tekintettel arra, hogy nevezett tanúk ismételt meghallgatása és szembesítésük eltérő tényállás megállapításához nem vezetne és vallomásaikat az elsőfokú bíróság teljes körűen értékelte a bizonyítékok mérlegelése során, az ítéltábla az I. r. vádlott védőjének bizonyítási indítványát elutasította.

Az ítéltábla az enyhítés érdekében bejelentett fellebbezéseket találta alaposnak.

Az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése alapján felülbírálván az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértést nem észlelt. A feltételes szabadságra vonatkozó ítéleti rendelkezéssel sem sértett az elsőfokú bíróság eljárási szabályt.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást azonban a Be. 352.§ (1) bekezdés a) pontja alapján az iratok egybehangzó adatai és a vádlottak fellebbezési nyilvános ülésen tett nyilatkozatai alapján az alábbiak szerint kiegészítette, illetve helyesbítette.

Az I. r. vádlott a **6. sz. gazdasági társaság** alkalmazásában áll, melyből, illetve östermelői tevékenységéből származó havi jövedelme összesen körülbelül 120.000-130.000.- forint.

A II. r. vádlott már nem részesül rokkantnyugdíjban.

A III. r. vádlott évi 80.000-90.000.- euró jövedelemmel rendelkezik.

Az első fokú ítélet 8. oldal 3. bekezdésben szereplő lízingszerződést **3. sz. településen** kötötték (nyomozati iratok II. kötet 377. oldal).

A 8. oldal 6. bekezdés utolsó sorában helyesen 22.200.000.- forint került átutalásra a **1. sz. gazdasági társaság** számlájára (nyomozati iratok melléklete 28. kötet 83. oldal).

A 9. oldal 3. bekezdésében a lízingdíj fizetéssel 4.672.874.- forint térült meg (nyomozati iratok II. kötet 393. oldalon lévő lízingdíj bizonylatok).

Bf.III.411/2012/11.

A 10. oldal 6. bekezdésben és a 14. oldal 3. bekezdésében a II. r. vádlott neve helyesen (Vezetéknév, első utónév, második utónév).

A 10. oldal utolsó bekezdés utolsó sorában - nyilvánvaló elírás folytán - a késedelmi pótlék összege helytelenül került megjelölésre, az helyesen 176.013.- forint.

A 11. oldal 1. bekezdésében írt forgóeszköz kölcsönszerződés 2. sz. településen került megkötésre (nyomozati iratok VIII. kötet 2139. oldal).

A 12. oldal 1. bekezdésében a meg nem térült kár 68.417.008.- forint.

Ugyanezen oldal 3. bekezdésében a tájékoztatást a sértett képviselőjének az I. r. vádlott adta, 4. bekezdésében szereplő gépértékesítési szerződés **4. sz. településen** került megkötésre (nyomozati iratok VII. kötet 1809. oldalon lévő szerződés és nyomozati iratok VII. kötet 1803. oldalon lévő **2. sz.** tanú vallomása), az 5. bekezdésben szereplő számla sorszáma helyesen 2005/194. (nyomozati iratok III. kötet 739. és 741. oldal).

A 13. oldal 3. bekezdés utolsó mondatában írt másik számla kiállításának napja helyesen, 2005. év április 29. napja (nyomozati iratok VII. kötet 1827. oldal).

A 13. oldal 7. bekezdésében a 134.750.- euró értékének megfelelő - helyesen - 33.175.450.- forint kárt okoztak az I. és II. r. vádlottak, figyelemmel arra, hogy 2005. április 7 napján az euró középárfolyama 246,200.- forint volt.

A IV. és V. tényálláshoz kapcsolódó jogi indokolásból a Pp. 195. § (1) bekezdésére és a 1997. évi CXLV. törvényre vonatkozó részt a tényállásba utalja, valamint kiegészíti azt az utóbbi törvény 12. § (1) bekezdés c) pontjával (IV. tényállás) és g) pontjával (V. tényállás), illetve a jelenleg hatályos a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény 24. § (1) bekezdés c) pontjával (IV. tényállás) és f) pontjával (V. tényállás).

A 14. oldal utolsó bekezdését azzal egészíti ki, hogy a **1. sz. gazdasági társaság** részére kijelölt **2. sz. gazdasági társaság** részéről felszámoló biztosként (**felszámolóbiztos neve**) (Település, kerület, utca, házszám) felszámoló biztos járt el.

Az ítélet 15. oldal 2. bekezdés 5. sorában az **7. sz. gazdasági társaság** hitelező által bejelentett hitelezői igény összege helyesen 100.321.686.- forint (nyomozati iratok melléklete 14. kötet 29. oldal).

Egyebekben az első fokú ítélet tényállása hiánytalan, azt a fenti kiegészítésekkel és helyesbítésekkel az ítélet tábla ítélezésének alapjául elfogadta.

A felmentésre irányuló fellebbezések a bizonyítékok mérlegelését támadják. Azt sérelmezik, hogy az elsőfokú bíróság a terhelő bizonyítékokat fogadta el a tényállás alapjául. A fentiek alapján az első fokú bíróság által megállapított tényállás az ítélet tábla által eszközölt kiegészítésekkel és helyesbítésekkel megalapozott. A bizonyítékok értékelése az azokat észlelő elsőfokú bíróság feladata, megalapozott tényállás esetén pedig a bizonyítékok eltérő mérlegelésére nincs lehetőség. Az

elsőfokú bíróság bizonyítékértékelő tevékenysége megfelelt a logika szabályainak, az iratszerű tényeken alapult.

Valamennyi tényállási pont tekintetében a büntetőjogi felelősséget eldöntő fő kérdésekre vonatkozó bizonyítékokat az iratok alapján rögzítette.

Az iratoknak megfelelően tett megállapítást az 1. sz. gazdasági társaság fizetéseképtelenségének kezdő időpontjára és az I.), a II.) és a III.) tényállási pontban írt vagyon elleni bűncselekmények időpontjában fennállt tényleges vagyoni helyzetére.

(1. sz. szakértő neve) igazságügyi könyvszakértő megismételt eljárásban 110. sorszám alatt előterjesztett szakvéleményének 5-6. oldalán leírtak szerint a Kft. vagyoni helyzetének meghatározása során figyelemmel volt a vevői és egyéb lejárt követelésekre, így a csődeljárásról és felszámolási eljárásról szóló 1991. évi II. törvény 3. § (1) bekezdés e) pontja és 4.§ (1) és (2) bekezdése szerinti vagyon megállapítására került sor. Nem osztotta tehát az ítéletábra, az I. és a II. r. vádlott védőinek ezzel ellentétes álláspontját.

A fentiekből következően a tényállást támadó és a bizonyítékok mérlegelése ellen irányuló, felmentést célzó fellebbezések eredményre nem vezethettek.

Az elsőfokú bíróság eleget tett a Szegedi Ítéletábra Bf.I.209/2009/7. számú hatályon kívül helyező végzésében írtaknak és indokolási kötelezettségét is teljesítette.

A védők az indokolási kötelezettség megsértése címén valójában a tényállás megalapozatlanságát sérelmezték.

Az irányadó bírói gyakorlat szerint az indokolási kötelezettség megszegése csak akkor eredményez feltétlen hatályon kívül helyezést, ha a megtámadott határozat indokolása tény, vagy jogkérdés tekintetében oly mértékben hiányos, hogy abból nem állapítható meg, a bíróság mire alapozta a döntését (EBH 2010.2210.). Jelen esetben azonban ez az ok nem áll fenn.

Mindezekon túlmenően pedig nincs egyéb olyan más ok sem, amely az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását indokolná. Ezért az erre irányuló védői fellebbezések sem vezethettek eredményre.

Bf.III.411/2012/11.

A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlottak bűnösségére.

Az **I.) tényállásban** körülírt csalás a **1. sz. gazdasági társaság** fizetéseképtelensége kezdő időpontját megelőzően és azáltal valósult meg, hogy az I. és a II. r. vádlottak - az egyéb terhelő bizonyítékokkal összhangban általuk is elismert módon - a III. r. vádlott által faxolt valótlan tartalmú számlával, illetve átvételi elismervénnyel igazolták a munkagép tulajdonjogát a **(sértett megnevezése)** sértett felé. A sértett a

fiktív számlát elfogadva írta alá a (típus megjelölése) típusú forgó-kotró földmunkagépre vonatkozó adásvételi szerződést. Az I. és a II. r. vádlottak ezen cselekményükkel ejtették szándékosan tévedésbe a (sértett megnevezése) sértettet, mellyel 25.340.241.- forint kárt okoztak. Az elkövetés időpontja és a kár összege kapcsán okszerű magyarázatát adta az elsőfokú bíróság, hogy miért a tényállás szerinti időpontot és összeget fogadta el. Megfelelő magyarázatát adta annak is, hogy a szerződéskötés időpontja vonatkozásában miért nem fogadta el 3. sz. tanú ezen körülményre tett vallomását és miért alapította azt 4. sz. és 5. sz. tanúk által előadottakra, illetve az október 27-ei keltezésű "Adatlapra" és egyéb iratokra, a kár összege tekintetében pedig 6. sz. tanú vallomásával megerősített feljelentésben foglaltakra. Helytálló a következtetése a III. r. vádlott szerepét illetően is a gép tulajdonjogának igazolása kérdésében a sértett gazdasági társaság alkalmazottainak tanúvallomásai és a csatolt iratok, a fax III. r. vádlott általi elküldése vonatkozásában pedig a híváslista, illetve az igazságügyi írás- és okmányszakértői vélemény alapján. Annak is kellő indokát adta, hogy miért nem fogadta el azon védői hivatkozást, hogy a lízingszerződés felmondását követően történt még lízingdíj fizetés, a sértett adatközlésére és a nyomozás során beszerzett iratokra figyelemmel. Itt utal az ítélet arra, hogy a lízingdíj fizetés összegének nem a kár, hanem a kár megtérülése kapcsán van jelentősége.

Csak megjegyzi az ítélet, vizsgálta, hogy a fizetése képtelenség előtt megvalósított I.) tényállásban írt cselekmény - a 3/2009. büntető jogegységi határozatban kifejtettek figyelemmel - hitelezési csalás büntettként minősülhet-e.

A Btk. 297/A. §-a szerint, aki gazdasági tevékenység gyakorlásához folyósítandó hitel nyújtásának, megszüntetésének vagy a hitelfeltételek megváltoztatásának kedvező elbírálása érdekében valótlan tartalmú okiratot használ fel, megvalósítja a hitelezési csalás büntettkét. Ezen büncselekmény elkövetési magatartása a valótlan tartalmú okirat felhasználása, melynek során az elkövető azért cselekszik, hogy hitelkérelmét kedvezőbben bírálják el. A büntető jogegységi határozat V. pontjában kifejtettek szerint az elkövetési magatartás akkor minősülhet hitelezési csalás büntettkének, ha a kölcsön felvételekor az elkövető szándékában áll a kölcsön visszafizetése és ennek a reális lehetősége is adott, de a hitel megszerzése érdekében a piaci alapú kölcsön folyósításának feltételei tekintetében a hitelintézetet tévedésbe ejti, és a pénzügyi intézmény e megtévesztés folytán folyósítja részére az igényelt kölcsönt. Az előbbieken részletezettek szerint, nem kölcsön folyósítása, hanem adásvétel során és azzal valószínűsítették meg a vádlottak az I.) tényállási pontban írt cselekményt, hogy az adásvétel tárgyát képező gép tulajdonjogát tekintve megtévesztették a sértettet. Mindezekre figyelemmel hitelezési csalás nem állapítható meg.

A nyolc hónapig történt lízingdíj megfizetésével, az ítélet megítélése szerint nem történt tévedésben tartás, ezért az első fokú ítélet 51. oldal 7. bekezdés 2. és 3. sorában lévő jogi indoklás erre vonatkozó részét mellőzi.

A **II.) tényállási pontban** írt hitelszerződést az I. és a II. r. vádlottak reális visszafizetési képességük hiányának és fizetéseképtelenségük tudatában kötötték meg. Az elsőfokú bíróság okszerű indokát adta annak, hogy **(1. sz. szakértő neve)** igazságügyi könyvszakértőnek ezen cselekménnyel kapcsolatosan a kompetenciájába tartozó körben tett megállapításain túl a azon további következtetését, hogy nem történt megtévesztés, mert a pénzügyi tisztában volt a cég pénzügyi helyzetével, miért nem értett fogadta el a tényállás alapjául. Helytállóan hivatkozott arra, hogy a 2004. december 31. napján bekövetkezett fizetéseképtelenséget követően az I. és a II. r. vádlottak magatartásához köthető ügylettel további likviditási hiányt okoztak, melynek szerepe volt a fizetéseképtelenség bekövetkezésében, így a tényállás II.) pontjába foglalt magatartásuk alkalmas volt a megtévesztésre. Helyesen mutatott rá arra is, hogy a szakértői vélemény elfogadása e körben oda vezetne, hogy olyan pénzügyi intézet sérelmére, mely egyben számlavezető bankja, illetve korábbi hitelezője egy cégnek, bűncselekményt nem lehet elkövetni. A **1. sz. gazdasági társaságnak** saját kimutatása szerint is 2004. december 31-én közel 600.000.000.- forint összegű szállítói tartozása állt fenn, mellyel a II. r. vádlott összecsúszva, míg az I. r. vádlott a tartozások tényével tisztában volt, erre nézve vallomást is tettek. A hitelkérelem mellékletét képező és a első fokú ítélet tényállásának II.) pontjában felsorolt kimutatások benyújtásra kerültek az azokban foglalt adatokkal, és a II. r. vádlott azokkal kapcsolatban is akként nyilatkozott büntetőjogi felelőssége tudatában, hogy a bennük foglalt adatok a valóságnak megfelelnek. Figyelemmel a cég 2004. december 31-i fizetéseképtelen helyzetére, az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy az - elhallgatott - adatok vonatkozásában az I. és a II. r. vádlottak megtévesztették a sértettet a fizetési képességük és készségük vonatkozásában abból a célból, hogy újabb hitelhez Bf.III.411/2012/11.

jussanak. A lefolytatott bizonyítási eljárás alapján tehát az elsőfokú bíróság - a Szegedi Ítéltábla Bf.I.209/2009. számú hatályon kívül helyező végzésében foglaltaknak megfelelően - tisztázta, hogy a megtévesztés miként valósult meg, illetve, hogy a tényleges kár megállapítható.

Mindezekre figyelemmel nem osztotta az ítéltábla az I. és II. r. vádlott védőinek ezzel kapcsolatos álláspontját sem.

A **III.) tényállási pont** szerinti cselekményt a vádlottak szintén a fizetéseképtelenség beállta utáni időszakban követték el.

A tényállás ezen pontjában szereplő (típus megjelölése) munkagép kapcsán - a Szegedi Ítéltábla hatályon kívül helyező végzésében előírtaknak megfelelően - az elsőfokú bíróság feltárta az adásvételi szerződés megkötésének okát és körülményeit és a megtévesztés megállapításához szükséges részletes tényállást állapított meg **2. sz. tanú,** 7. és 8. sz. tanúk vallomásai, valamint az igazságügyi könyvszakértői vélemény alapján. Helytállóan hivatkozott arra, hogy az igazságügyi könyvszakértő kizárta,

hogy számelírás történt, mely szerint, ha nehezen is, de a tárgyi eszköz nyilvántartás alapján nyomon követhetőek voltak a **1. sz. gazdasági társaság** tulajdonát képező gépek. Ezen túlmenően pedig a vámokmányok is alátámasztják, hogy a szerződés tárgyát melyik gép képezte.

Ezen túlmenően pedig a vámokmányok is alátámasztják, hogy a szerződés tárgyát melyik gép képezte.

A II. r. vádlott az alapeljárás során vallotta, hogy tudomása volt arról, hogy a gép "körbeértékesítésének" oka az volt, hogy a **8. sz. gazdasági társaság** kizárólag általános forgalmi adó nélküli értékesítésre volt hajlandó és elismerte, hogy "átszámlázás" történt. Ugyanakkor a sértett képviselőjével, **2. sz. tanúval** az I. r. vádlott tárgyalta, melyről a II. r. vádlott - általa sem vitatottan - tudomással bírt. Így az első fokú ítélet indokolása 37. oldal 5. bekezdés második mondatának ezzel ellentétes tartalmú részét - osztva a II. r. vádlott védőjének álláspontját - az ítéletábra ekként helyesbítette.

Az elsőfokú bíróság ezen tényállási pont esetén is okszerű indokát adta annak, hogy miért nem fogadta el azt az igazságügyi könyvszakértői következtetést, hogy valós adásvétel nem történt, hanem valójában kölcsönt nyújtott kamatra a sértett. E körben utalt arra, hogy az elkövetés módszere hasonló a tényállás I.) pontjába foglalt cselekményhez, mivel a **9. sz. gazdasági társaság** egy tulajdonában nem álló dózert értékesített - papíron - az eszközfinanszírozással foglalkozó sértettnek, aki továbbértékesítette azt a **1. sz. gazdasági társaságnak**. A sértett által a **9. sz. gazdasági társaságnak** kifizetett vételárhoz jutás érdekében követték el az I. és a II. r. vádlottak a bűncselekményt és a sértett megtévesztése a gép értékesítésén és az előleg megfizetésén túl azáltal is megtörtént, hogy a gépre nem volt szükségük és mivel a váltó kibocsátásakor a **1. sz. gazdasági társaság** már fizetéseképtelen állapotban volt, a vételárat a fizetési határidő időpontjában nem tudták megfizetni.

A már kifejtettek szerint, az elsőfokú bíróság a bizonyítás és az ítélet indokolása körében a hatályon kívül helyező végzésben előírtaknak mindenben eleget tett. Az a körülmény, hogy az ítéletábra végzésében kifejtett állásponttal ellentétes következtetésre jutott, és nem leplezett kölcsönszerződés, hanem adásvételi szerződés megkötésére tett tényállásbeli megállapítást, önmagában nem szolgálhat alapul az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezéséhez.

A **IV.) tényállási pontban** írt cselekmény esetén, tekintettel arra, hogy nem került birtokba vételre a cég székhelyeként megjelölt ingatlan és cégtábla sem került kihelyezésre, a működést segítő székhely használat a valóságban nem történt meg. A cégnyilvántartás a benne feltüntetett adatok, bejegyzett jogok és tények fennállását és változását közhitelűen tanúsító okirat. Az I. és a II. r. vádlott által aláírt és a cégbírósághoz benyújtott okiratokkal olyan székhely bejegyzésében működtek közre, ahol ténylegesen tevékenységet nem folytattak. Büntetőjogi szempontból annak - az

I. r. vádlott védője által hivatkozott körülménynek - , hogy befektetői feltétel volt a székhelyáthelyezés, az ítélet tábla álláspontja szerint nincs jelentősége.

Helyesen hivatkozott az elsőfokú bíróság az irányadó bírói gyakorlatot tükröző bírósági határozatra, melynek számát pontatlanul jelölte meg, az helyesen: BH. 2011. 90.

A **V.) tényállási ponttal** összefüggésben az elsőfokú bíróság az I. és a II. r. vádlottak azon védekezését, hogy nem száriaszám szerint tartották nyilván a gépeiket, cáfoltnak tekintette **(1. sz. szakértő neve)** és **(2. sz. szakértő neve)** igazságügyi könyvszakértők megismételt eljárás során készült szakvéleményei és tárgyalási nyilatkozatai alapján. Helytállóan arra a következtetésre jutott, hogy az I. r. vádlott a (típus megjelölése) dózert kikönyvelte a **1. sz. gazdasági társaság** eszközei közül alaphizonylat nélkül, azért, hogy azt apportként visszavételezhesse. Az I. és II. r. vádlottak a társasági szerződés apportlistáján a dózert a II. r. vádlott apportjaként szerepeltették, melyre vonatkozó társasági szerződéseket és valótlán apportlistát a cégbírósághoz benyújtották, azonban a tőkeemelés bejegyzésére nem került sor. Az 1997. évi CXLV. törvény 12. § g) pontja szerint a cégjegyzék tartalmazza a társaság pénzbeli és nem pénzbeli tőkéjét. Ugyanakkor - ahogy arra az I. r. vádlott védője is utalt - a jelenleg hatályos cégnyilvánosságról, bírósági cégeljárásról és végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény 24. § (1) bekezdés f) pontja értelmében nincs kötelező előírás a rendelkezésre bocsátott eszközök bejelentésére. Amennyiben az mégis bejelentésre kerül, úgy a valóságnak megfelelő adatot kell szolgáltatni, ugyanis a cégbíróság a későbbiekben arról kérelemre tájékoztatást adhat. Az I. és a II. r.

Bf.III.411/2012/11.

vádlottak a cégnyilvántartásba, mint közhiteles nyilvántartásba valótlánul kísérelték meg bejegyeztetni az apportot.

A **VI.) tényállási pontban** írtakkal összefüggésben, az elsőfokú bíróság az ítélet tábla hatályon kívül helyező végzésének megfelelően, az igazságügyi könyvszakértői vélemény kiegészítését rendelte el, majd a beszerzett kiegészítői szakértői vélemény alapján állapította meg az I. és a II. r. vádlottak fedezetelvonással járó cselekményeit. Ugyanakkor az elsőfokú ítélet 16. oldal alulról 2. és 3. bekezdésében felsorolt kölcsönnyújtások és ingatlan adásvételi szerződés nem értékelhetőek a csődbüntett elkövetési magtartásaiként, mivel azok a fizetéseképtelenség kezdő időpontja, azaz 2004. december 31. napja előtti időpontban történtek. Így legfeljebb, a fizetéseképtelenné váláshoz vezető okként értékelhetőek.

Osztotta az ítélet tábla az I. és II. r. vádlott védőjének azon álláspontját, hogy nem lehet arra következtetést levonni, hogy az I. és a II. r. vádlottak csak részben számoltak el a felszámoló felé a felszámolás kezdő időpontjában meglévő tárgyi eszközzel és

készlettel. **(felszámolóbiztos neve)** felszámoló biztos tanúvallomása alapján ugyanis a tárgyi eszközök lényegét tekintve teljesen átadásra kerültek, 1 db pavilon kivételével, melyet a helybeliek széthordtak, illetve annak megőrzése egyébként is nehézségbe ütközött volna (nyomozati iratok XVI. kötet 4327. oldal, alapeljárás 116. számú jegyzőkönyv 31. oldal 7. bekezdés, megismételt eljárás 25. számú jegyzőkönyv 73. oldal 4. bekezdés).

Az 5. és a **4. sz. (gazdasági társaságok)** bányavállalatokkal folytatott veszteséges üzleti kapcsolat ésszerűtlen jellegére vonatkozóan az elsőfokú bíróság az igazságügyi könyvszakértői véleményben foglaltakat és az okirati bizonyítékokat, így a **4. sz. gazdasági társaság** fizetéseképtelenségének megállapítására és felszámolási eljárásának elrendelésére vonatkozó Nógrád Megyei Bíróság Fpk.150/2005/5. számú határozatát elfogadva tett - azoknak mindenben megfelelő - tényállásbeli megállapítást.

Az elsőfokú bíróság a vádlottak cselekményeit túlnyomórészt a törvénynek megfelelően minősítette.

Az elsőfokú ítélet 17. oldal 6. bekezdésében a munkabéren felüli, "zsebből adott" 14.092.685.- forinttal több bruttó munkabér kifizetésével az I. és a II. r. vádlottak az ésszerű gazdálkodás követelményeivel ellentétesen és - a már megállapítottakhoz képest - más módon ténylegesen csökkentették a **1. sz. gazdasági társaság** vagyonát. Erre figyelemmel a társtettesként elkövetett csődbüntett a Btk. 290. § (1) bekezdés d) pontja szerint is minősül.

Az elsőfokú bíróság által értékelt bűnösségi körülmények kiegészítésre, illetőleg helyesbítésre szorulnak:

Mellőzte az ítéletábra az enyhítő körülmények köréből az I. és a II. r. vádlott büntetlen előéletét, mivel az alkalmazásuk feltétele volt, ugyanakkor az I. és II. r. vádlottak esetén további enyhítő körülmény a rossz egészségi állapotuk és a II.) tényállási pont vonatkozásában a sértetti közrehatás, valamint, hogy az V.) tényállási pont esetén a közokirat-hamisítás büntettének elkövetése kísérleti szakban maradt. A III. r. vonatkozásában további enyhítő körülmény a bűnsegédként történt elkövetés, illetve mindhárom vádlott tekintetében nyomatékos enyhítő körülmény az elévülési időt megközelítő, a bűncselekmények elkövetésétől eltelt hosszabb idő (Bkv.56/2007. III/5. és 10. pontok). Az I. és a II. r. vádlottak esetén további súlyosító körülmény a társtettesként történt elkövetés és a csődbüntett több elkövetési magatartással történt megvalósítása (Bkv.56/2007.III/6. pont). Mellőzte az ítéletábra a súlyosító körülmények köréből az elszaporodottságot.

Az így kiegészített és helyesbített bűnösségi körülmények mellett - különös figyelemmel a bűncselekmények elkövetésétől eltelt hosszú, 8 év időre -

megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság által a vádlottakkal szemben kiszabott főbüntetés eltúlzott. Ezért, I. r. vádlott börtönének tartamát 1 év 10 hónapra, II. r. vádlott börtönének tartamát 2 évre enyhítette.

Az I. és II. r. vádlottak személyi körülményeire figyelemmel úgy látta, alaposan feltehető, hogy a büntetés célja, annak végrehajtása nélkül is elérhető, ezért a kiszabott szabadságvesztés végrehajtását a Btk. 89. § (1) és (3) bekezdése alapján próbaidőre felfüggesztette.

A felfüggesztett szabadságvesztés mellett a Btk. 53. § szerinti közügyektől eltiltás nem alkalmazható, ezért annak kiszabását mellőzte. Az I. és a II. r. vádlottak gazdasági társaság vezető tisztségviselői foglalkozástól eltiltását indokoltnak és arányosnak találta.

A III. r. vádlott büntetését a Btk. 51. § (1) és (2) bekezdéseire figyelemmel meghatározott pénzbüntetésre enyhítette, a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén fogházra történő átváltoztatásáról a Btk. 52. § alapján rendelkezett.

Mivel az **1. sz.** magánfél a 2006. március 1. napján a nyomozás során előterjesztett polgári jogi igényét 2008. november 19. napján, a bírósági eljárásban 56.784.921.-forintra csökkentette, ezért kizárólag ezen polgári jogi igény erejéig kötelesek az I. és II. r. vádlottak a kártérítést egyetemlegesen részére megfizetni.
Bf.III.411/2012/11.

Az elsőfokú bíróság az I. és a II. r. vádlottak ellen társtettesként elkövetett számvitel rendjének megsértése vétsége miatt indult büntető eljárást a törvénynek megfelelően megszüntette, azonban elmulasztotta ennek jogszabályi alapjaként felhívni a Be. 332. § (1) bekezdését.

Nem észlelte az elsőfokú bíróság, hogy a költségjegyzék 2. és 34. tételei alatti összegek helytelenül kerültek bevezetésre, mert azok - helyesen - 74.500.- forint (nyomozati iratok 9. oldal), illetve 11.135.- forint (első fokú iratok 123. számú jegyzőkönyv 10. oldal).

Elmulasztott rendelkezni a költségjegyzék 25. tétele alatti 28.388.- forint tanú útiköltségről, 27. tétele alatti 46.980.- forint igazságügyi írásszakértői díjról és 29. tétele alatti távirat feladásával kapcsolatos bűnügyi költségekről, amelyek az I., a II. és a III. r. vádlottakat egyetemlegesen terhelik, továbbá a 30. tétele alatti 26.827.-, illetve 31. tétele alatti 26.827.- igazságügyi könyvszakértők (2008. december 9. napi tárgyalási napon felmerült) jelenléti díjával kapcsolatos - és az I. és II. r. vádlottakat egyetemlegesen terhelő - bűnügyi költségről.

Mindezekből eredően az elsőfokú bíróság helytelenül kötelezte a vádlottakat a bűnügyi költség megfizetésére, ezért azt és az állam terhén maradó bűnügyi költség összegét az ítéletábra helyesbítette.

A kifejtettekből következik, hogy az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Szeged, 2013. február 5.

Dr. Harangozó Attila sk.
a tanács elnöke

Dr. Halász Edina sk. . Hegedűs István sk.
a tanács tagja, előadó a tanács tagja

A Szegedi Ítéletábra Bf.III.411/2012/11. számú ítélete és a Gyulai Törvényszék 15.B.365/2009/230. számú ítéletének a jelen ítélettel meg nem változtatott része a mai napon jogerős és - fel nem függesztett részében - végrehajtható.

Szeged, 2013. február 5.

Dr. Harangozó Attila sk.
a tanács elnöke